

عنوان مقاله:

تاثیر ورزش ایروبیک بر افزایش سطح توجه کودکان پسر مبتلا به نقص توجه بیش فعالی دوره اول ابتدایی منطقه شیب کوه

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی روانشناسی، مشاوره، تعلیم و تربیت (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسندگان:

عبدالکریم کاظم زاده - کارشناسی ارشد مدیریت آموزشی مشاور کلینیک روانشناختی مشاوره آرامش

مجتبی هاشم زاده - کارشناسی ارشد روانشناسی معاون پرورشی تربیت بدنی آموزش پرورش شییکوه

خلاصه مقاله:

یکی از شایعترین اختلالات روانی رفتاری در بین کودکان که خانواده های زیادی را با خود درگیر می کند، اختلال بیش فعالی نقص توجه ADHD می باشد. این اختلال از جمله اختلالات روانشناختی است که کودکان نوجوانان را تحت تاثیر قرار می دهد می تواند تا بزرگسالی نیز ادامه یابد. کودکان ADHD بیش از حد فعال هستند کنترل آنها سخت است مشکلاتی همچون فعالیت بیش از اندازه، بی توجهی، کاهش یادگیری در مدرسه رفتارهای پرخاشگری را به همراه دارد. و در بزرگسالی به صورت بزهکاری، گرایش به مواد مخدر رفتارهای تخریبی بروز می کند. بر اساس آمار غیر رسمی در مورد تعداد کودکان مبتلا به بیش فعالی تکانشی یا تمرکزی نقص توجه یا ترکیبی از هر دو می توان ادعا کرد که از هر چهار کودک یکی از آنها در سن مدرسه مشکوک به ADHD هستند که اثرات مخربی بر روابط اجتماعی، تحصیلی، شخصیتی رفتاری افراد در کودکی بزرگسالی دارد. مقاله حاضر می کوشد تا تاثیر فعالیت های هدفمند بدنی همراه با موسیقی های ریتمیک استاندارد را بر سطح توجه میزان بیش فعالی کودکان دوره اول ابتدایی بسنجد در این پژوهش سعی شده است با استفاده از ورزش ایروبیک به عنوان متغیر مستقل بر رفتارهای قابل اندازه گیری مانند وضعیت تحصیلی تعداد رفتارهای مثبت منفی یا مدت زمان بین ورود دانش آموز به کلاس درس شروع خستگی میزان سطح توجه تکانشگری او تحت تاثیر قرار گیرد. با انتخاب دانش آموزان بیش فعال از طریق آزمون پرسشگری گزارشات مربیان والدین، متغیر مستقل که ترکیبی از موسیقی حرکات بدنی ایروبیک بود وارد پژوهش شده تاثیر مثبت موثر خود را بر دانش آموزان دوره اول ابتدایی وضعیت تحصیلی رفتاری آنها نشان داد

کلمات کلیدی:

ورزش های گروهی موسیکال ایروبیک کودکان پسر دوره اول ابتدایی، سطح توجه بیش فعالی نقص توجه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/843433>

